

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

З-Р4ОП-4/14

Дана 15.09.2014. године

Београд

1/8

Прекршајни апелациони суд у Београду и то Марија Вуковић-Станковић, као судија појединац, одлучујући по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року поднетом од стране Миленка Јовановића из Београда преко пуномоћника-адвоката Јованке Јовић Трифуновић из Земуна у предмету Прекршајног суда у Београду 61 Пр.бр.60213/11 на основу чл. 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова (Сл.гласник РС бр.111/08 .... 101/2013) и чл. 1, 17 ст. 1 и 18 Закона о ванпарничном поступку (Сл.гласник РС бр.45/95, 55/14) дана 15.09.2014.године донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев предлагача поднет преко пуномоћника и утврђује да је у поступку вођеном пред Прекршајним судом у Београду под бр. 61 Пр.вр.60213/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року, зајемчено одредбом чл. 32 ст. 1 Устава Републике Србије.

НАЛАЖЕ СЕ Прекршајном суду у Београду да без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема ове одлуке, оконча поступак у предмету 61 Пр.бр.60213/11 тако што ће окривљеном и пуномоћнику подносиоца захтева доставити решење под истим бројем од 30.08.2013.године.

УТВРЂУЈЕ СЕ право подносиоца захтева на нематеријалну штету у износу од 25.000,00 (двалесетпетхиљада) динара, на терет буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, које може остварити у року од 3 месеца рачунајући од дана подношења захтева предлагача за исплату.

Решење, након правноснажности, ОБЈАВИТИ на сајту Прекршајног апелационог суда.

ОТПРАМЉЕНО
08.09.2014

Образложење

Оштећени-подносилац захтева за покретање прекршајног поступка Миленко Јовановић из Београда преко свог пуномоћника адвоката Јованке Јовић Трифуновић поднео је Уставном суду дана 05.09.2013.године уставну жалбу везано за предмет Прекршајног суда у Београду 61 Пр.бр.60213/11, посебно захтевајући да се пред тим судом одржи јавна усмена расправа на коју би био позван. У жалби објашњава да је Прекршајном суду у Београду у својству оштећеног поднео захтев за покретање прекршајног поступка против одговорног лица у органу јавне власти дана 29.08.2011.године за прекршај извршен 24.08.2011.године. Сматра да му је због нечињења суда-недоношења правноснажне одлуке у року од 2 године од дана извршења прекршаја, због чега је наступила апсолутна застарелост гоњења, повређено право на судску заштиту предвиђено одредбом чл. 22 Устава Републике Србије и право на правично суђење кроз ускраћивање права на приступ суду, права на јавну расправу и права на суђење у разумном року зајемчених одредбом чл. 32 ст. 1 Устава. У поднетој жалби је предложио да Уставни суд жалбу усвоји, утврди да су подносиоцу захтева повређена наведена права, забрани Прекршајном суду у Београду свако даље невршење службене дужности, дозволи враћање поступка у пређашње стање, наложи његово настављање, одреди уклањање последица које су произишле из оспорене радње тако што ће се обавезати Прекршајни суд у Београду да одлуку Уставног суда објави у целини и без деперсонализације у дневном листу "Политика" у издању за целу земљу, у Службеном гласнику Републике Србије, да оштећеном накнади нематеријалну штету у износу од 500,00 динара по сваком појединачном дану почев од 29.08.2011.године до дана коначног извршења одлуке, као и материјалну штету у износу од 75.000,00 динара на име састава уставне жалбе од стране адвоката по АТ.

Уставна жалба заведена под бр. Уж. 7148/2013 упућена је на надлежност Прекршајном апелационом суду дана 26.05.2014.године након чега је Прекршајни апелациони суд затражио на увид списе предмета 61 Пр.бр.60213/11 да би након заузимања правног става од стране Врховног касационог суда дана 30.05.2014.године, везано за надлежност у поступању по уставним жалбама за заштиту права на суђење у разумном року уставна жалба била враћена Уставном суду. Даном 16.07.2014.године Уставни суд је поново проследио уставну жалбу на надлежност Прекршајном апелационом суду позивајући се на решење III У-353/2014 од 10.07.2014.године, након чега је поново затражен спис Прекршајног суда у Београду и након увида у исте утврђено следеће чињенично стање:

-дана 29.08.2011.године оштећени Миленко Јовановић поднео је Прекршајном суду у Београду захтев за покретање прекршајног поступка против Томислава Килибарде, јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, због непоступања по захтеву подносиоца за достављање информација по Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја тражених 08.08.2011.године, са роком за поступање закључно са 23.08.2011.године. По оцени подносиоца у пропусту окривљеног стичу се битна обележја прекршаја из чл. 46 ст. 1 тач. 8 у вези чл. 16 ст. 1 и 10 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја извршеног, како се закључује из садржине захтева, 24.08.2011.године. Уз поднети захтев за покретање прекршајног поступка приложена је фотокопија захтева за слободни приступ информацијама;

-захтев за покретање прекршајног поступка, примљен 29.08.2011.године, заведен је под два броја: 81/11 и 61 Пр.бр. 60213;

-према повратници здруженој списима окривљеном Томиславу Килибарди упућен је позив за 05.08.2012.године, који је примио 13.07.2012.годне након чега је Прекршајном суду у Београду доставио поднесак са прилозима, примљен у тај суд 02.08.2012.године;

-дана 30.08.2013.године донето је решење о обустави прекршајног поступка покренутог (у списима нема решења о покретању) и вођеног против окривљеног због наступања застарелости прекршајног гоњења;

-у списима предмета нема доказа да је решење о обустави поступка достављано и достављено странкама.

Одлучујући о делу уставне жалбе за који је по Закону о уређењу судова надлежан (суђење у разумном року) Прекршајни апелациони суд констатује да је исти поднет од стране овлашћеног лица да је уредан а да Прекршајни апелациони суд јесте надлежан да по захтеву одлучује, јер поступак није правноснажно окончан.

За одлучивање у предметној ствари релевантне су следеће одредбе:

чл. 6 Европске конвенције за заштиту људских права и с њим у вези одредбе чл. 16 ст. 2 и чл. 18 ст. 1 и ст. 3 Устава Републике Србије;

чл. 32 ст. 1 Устава којим се утврђује право сваког лица да независан, непристрасан и законом установљени суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка и о оптужбама против њега (право на правично суђење као начелна уставна гаранција);

чл. 8в Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова по којој се на поступак одлучивања по захтевима за заштиту права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе Закона о ванпарничном поступку, чл. 30 ст. 2 тог Закона који упућује на сходну примену Закона о парничном поступку и чл. 10 Закона о парничном поступку о праву странке да суд о њеним захтевима и предлозима одлучи у разумном року односно да поступак спроведе без одуговлачења;

чл. 80 Закона о прекршајима према којем се поступак покреће и води на основу захтева овлашћеног органа или оштећеног, са чим у вези стоји и одредбе чл. 116 и 155, чл. 83 тог Закона који суд обавезује да поступак спроведе без одуговлачења, али тако да то не буде на штету доношења правилне и законите одлуке, те чл. 148 ст. 2 тог Закона којим се прецизира да се писмена оштећеном који има законског заступника или пуномоћника достављају њему-пуномоћнику или заступнику;

чл. 76 Закона о прекршајима по којима право на покретање поступка застарева у року од 1 године дана од дана извршења дела, а у сваком случају када истекне двоструко трајање овог рока, осим ако посебним законом није другачије одређено, што у случају Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (по којем је поднет захтев за покретање прекршајног поступка) није случај.

Разматрајући поднети захтев везано за критеријуме битне за оцену разумног рока, а то су сложеност предмета, поступање суда, значај предмета и понашање подносиоца захтева и његовог пуномоћника, Прекршајни апелациони суд је нашао:

у предмету 61 Пр.бр.60213/11 вођен је редован судски поступак, односно предмет не спада у предмете у којима се поступа хитно према одредбама Закона о прекршајима, а несумњив је значај за подносиоца захтева као оштећеног на разумно трајање поступка који ће након његовог подношења уследити.

По критеријуму сложености у материјалном и проценом смислу наведени предмет Прекршајног суда у Београду спада у једноставне предмете, јер не захтева извођење великог броја доказа и расправљање битних правних питања у дужем временском периоду.

Када је у питању поступање суда увидом у списе предмета утврђује се захтев за покретање прекршајног поступка поднет је 29.08.2011.године, решење о покретању није донето, а решење о обустави поступка донето је 30.08.2013.године. Између времена подношења захтева за покретање прекршајног поступка и првог позива упућеног окривљеном који је примио 13.07.2012.године протекао је неприхватљиво дуг временски период, као и од датума пријема поднеска окривљеног 02.08.2012.године, до доношења решења о обустави поступка, у којим периодима нису предузимане било какве процесне радње. Решење о обустави поступка због наступања апсолутне застарелости није уручено, нити је покушано уручење, странкама. Из реченог произилази да је прекршајни поступак у предмету 61 Пр.бр.60213/11 од дана подношења захтева за његово покретање до датума доношења неправноснажне одлуке трајао 2 године и 1 дан, за време ког периода није одлучивано о меритуму, нити је поступак правноснажно окончан.

Оцењујући понашање подносиоца захтева за заштиту права на суђењу у разумном року овај суд сматра да Миленко Јовановић није допринео трајању поступка.

Код оцене дужине трајања поступка који не испуњава захтев разумног рока не узима се у обзир оптерећеност суда или конкретног судије бројем предмета нити немогућност судије да у одређеном периоду из оправданих личних разлога, у том предмету поступа.

Имајући у виду наведне критеријуме Прекршајни апелациони суд утврђује да је поступак пред Прекршајним судом у Београду у предмету 61 Пр.бр.60213/11, по захтеву предлагача, трајао неоправдано дуго и то искључиво због неактивности суда и непоштовања правила поступка. Из наведеног разлога је поднети захтев да се утврди повреда права на суђење у разумном року основан и уважен, а Прекршајном суду у Београду наложено да без одлагања, најкасније у року од 30 дана од дана пријема ове одлуке, окривљеном и адвокату Јованки Јовић Трифуновић, пуномоћнику подносиоца захтева Миленка Јовановића, уручи решење о обустави поступка 61 Пр.бр.60213/11 од 30.08.2013.године. Уколико достава не буде могла бити извршена пуномоћнику решење ће се доставити Миленку Јовановићу истицањем писмена на огласној табли суда.

У односу на захтев за накнаду нематеријалне штете Прекршајни апелациони суд налази да је он основан јер је оштећени, као лице чије се лично право на слободан приступ информацијама од јавног значаја претпоставља, у ситуацији када сматра да је учињена повреда или ускраћивање тог права, имао право на одговарајуће правно средство или сатисфакцију тиме што би се утврдило да ли је окривљени учинио прекршај. По оцени овог суда примерена накнада за неактивности суда којој оштећени или његов пуномоћник нису допринели јесте износ од 25.000,00 динара, при чему накнада није обрачуната како је у захтеву предложено. Приликом одлучивања о висини накнаде Прекршајни апелациони суд се руководио праксом Уставног суда и економско-социјалним приликама у Републици Србији имајући у виду суштину накнаде нематеријалне штете уз оцену да није прихватљиво да се задовољење тражи за сваки дан трајања поступка. Опредељени износ, заједно са осталим мерама из овог решења, представља правично задовољење учињене повреде права на суђење у разумном року.

С обзиром да је еврха предлога о објављивању одлуке Уставног суда у Службеном гласнику Републике Србије и дневним новинама "Политика" о трошку Прекршајног суда у Београду унознавање јавности са током и исходом поднетих захтева по оцени Прекршајног апелационог суда она се може постићи на адекватан начин и објављивањем решења на сајту овог суда, због чега је одлучено као у ставу 4 изреке.

По преосталом делу захтева из уставне жалбе Прекршајни апелациони суд није могао да одлучује због своје ненадлежности, због чега није решавано ни о праву на накнаду

17/8

материјалне штете јер је она опредељена не за састав дела захтева који се тиче заштите права на суђење у разумном року већ за састав уставне жалбе у целини. Подносиоцу и његовом пуномоћнику остаје могућност да право на материјалну штету остварују у поступку одлучивања по преосталом делу уставне жалбе пред Уставним судом.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци у складу са одредбама чл. 8а и 8б Закона о уређењу судова.

M/C

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
БЕОГРАД
СУДИЈА
Марија Вукковић Станковић

ПРАВНА ПОУКА: против овог решења дозвољена је жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана од дана пријема истог.

У односу на одлуку из става I изреке решења жалба не задржава извршење, док у преосталом делу има суспензивно дејство.